

Andrzej Marcinkian, Adam Kołodziejski, Marian Kwapiński

Nowa Sól - Koserz

Informator Archeologiczny : badania 5, 62

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NOWA SÓL-KOSERZ

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Zielonej Górze

Badania prowadzili mgr Andrzej Marcinkian /autor sprawozdania/, mgr Adam Kołodziejcki i mgr Marian Kwapiński. Finansował WKZ w Zielonej Górze. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne z II/III okresu epoki brązu /kultury Łużycka/.

Stanowisko położone jest na rozległym, piaszczystym wzniesieniu, w północnej części Nowej Soli, nad rzeczką Czarną Struską. Badania miały charakter ratunkowy, zabezpieczający groby odkryte przez szychaczki. Łącznie wydobyto 9 zespołów.

Analiza cech ceramiki wykazuje, że mamy do czynienia z niewielkim cmentarzyskiem /pod względem ilości/, usytuowanym w stosunkowo krótkich ramach chronologicznych. Przeżytki starszego okresu epoki brązu, przejawiające się zarówno w formach jak i zdobnictwie ceramiki, uściślają chronologię do przełomu II/III okresu epoki brązu. Jest to więc jedno z najwcześniejszych cmentarzysk ludności kultury Łużyckiej na terenie województwa zielonogórskiego.

Badania nie będą kontynuowane.

PIASKI, pow. Opoczno
Stanowisko 3

Muzeum w Tomaszowie Mazowieckim

Badania prowadził mgr Marcin Gąsior. Finansował WKZ w Kielcach. Osada kultury Łużyckiej z III okresu epoki brązu.

Stanowisko położone jest nad starorzeczem Pilicy na granicy pola uprawnego i łąk. Teren ten będzie zalany przez zbiornik wodny. Obszar osady został częściowo naruszony przez wybranie piasku w latach pięćdziesiątych i częściowo obniżenie terenu.

Odkryta część znajduje się na czarnym polu i zajmuje powierzchnię około 6 arów. Już w warstwie ziemi ornej wystąpiły obiekty osadnicze, zawierające dużą ilość materiału ceramicznego pochodzącego z grubociennych naczyń o chropowatych powierzchniach z drobnosiarnistą domieszką osadzących oraz średnio i cienkościennych naczyń o powierzchniach wygładzonych.

Dotychczas odsłonięto cztery jamy odpadkowe o głębokości od 0,7 do 0,9 m oraz duże palenisko zawierające silnie przepalone ułamki